

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

Breve Hadriani Papae VI. Ad Inqvisitorem Comensem. Inqvisitoribus haereticae prauitatis datur facultas procedendi contra incantatores, sortilegos, diabolo obedientiam praestantes, fidem abnegantes, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

588 BREVE HADRIANI PAPÆ VI.

ta ego faciam eis. Ecce ego adducam mala super populum istum fructum cogitationum eius, quia verba mea non audierunt, & legem meam proiecerunt. Sed & hoc tibi denuntiamus in virtute omnipotentis Dei & Domini nostri Iesu Christi, cuius in terris vicarius sumus, nec te in presenti sæculo hoc latu- rum impune, & in futuro æterni te ignis expectare incen- dium. Viuunt vna pontifex Hadrianus & religiosissimus imperator Carolus, meus carissimus in Christo filius & a- lumnus. Cuius tu edictum vere Christianum aduersus Lu- theranam perfidiam, & quod talem decebat imperato- rem, non sine graui offensa ac vilipensione Cæsareæ ma- iestatis violare non timuisti. Non commitemus, vt quos olim cum Magno Carolo Hadrianus pontifex in Christo genuerunt, nunc Hadrianus pontifex & imperator Caro- lus sub schismatico ac hæretico tyranno, hæreseon ac schi- smatum sinamus interire contagione. Quare reuertimi- ni ad cor, & respiscite tu tuique misere seducti Saxones, nisi vtrumque gladium, apostolicum simul & Cæsareum, olim velitis experiri.

Scripta Romæ anno Domini millesimo quingentesimo vigesimosecundo.

 BREVE HADRIANI PAPÆ VI.
 AD INQUISITOREM COMENSEM.

Inquisitoribus hæreticæ prauitatis datur facultas proce- dendi contra incantatores, sortilegos, diabolo obe- dientiam præstantes, fidem abnegantes, &c.

Hadrianus episcopus, &c. Dilecte fili salutem & apostolicam benedictionem.

DV D V M, vt nobis exponi fecisti, per felicitis recor- dationis Iulium papam secundum prædecessorem nostrum, non sine magna tunc animi sui displicentia ac- cepto, quod per quemdam Georgium de Casali, ordinis fratrum Prædicatorum professorem, & in ciuitate Cre- monensi hæreticæ prauitatis inquisitorem deputatum, in nonnullis Lombardiæ partibus, & præsertim in locis, in quibus dictus Georgius inquisitor deputatus erat, reper- tæ fuerunt quamplures vtriusque sexus personæ, propriæ salutis immemores, & a fide catholica deuiantes, certam

sectam facientes; fidem, quam in sacri susceptione baptismatis susceperunt, abnegantes, sanctam crucem pedibus conculcantes, & opprobria super eam perpetrantes, ecclesiasticis & praesertim eucharistiae sacramentis abutentes, diabolum in suum dominum & patronum assumentes, eique obedientiam & reuerentiam exhibentes, & suis incantationibus, carminibus, sortilegiis, aliisque nefandis superstitionibus, iumenta & fructus terrae multipliciter laedentes: aliaque quamplurima nefanda, excessus & crimina eodem diabolo instigante committentes & perpetrantes, in animarum suarum periculum, diuinæ maiestatis offensam, perniciosumque exemplum, & scandalum plurimorum.

Contra quas cum dictus Georgius tunc, ut assererat, in dictis locis suae inquisitioni deputatis, prout ipsius Georgii incumberebat officio, ipse Georgius processisset: nonnulli autem tam clerici quam laici illarum partium, quaerentes plus sapere quam oportet, praemissa delicta ad eiusdem Georgii inquisitionis officium non pertinere temere asserentes, praesumentes in populo errores & scandala seminauerunt: sicque eundem Georgium in populo odiosum reddere, & dicti Georgii officium impedire conati fuerunt, prout etiam tunc impediebant: ita quod propter praemissa, personae praedictae delicta huiusmodi perpetrantes, remanebant impunitae, & aliae eorum exemplo ad similia perpetranda quotidie inducebantur, in non modicum fidei opprobrium, animarum periculum, & scandalum plurimorum.

Dictus praedeceptor volens (ne inquisitionis officii executio quomodolibet retardaretur, & labes haereticæ prauitatis longius venena diffunderet) prouidere, dicto Georgio per quasdam suas in forma breuis literas commisit & mandauit, quatenus in locis eiusdem Georgii inquisitioni deputatis, de excessibus huiusmodi cognoscere, & contra quascumque personas, cuiuscumque conditionis & praeminentiae forent, inquisitionis officium exercere & exequi; ipsasque personas, quas in praemissis culpabiles reperiret, vna cum locorum ordinariorum vicariis, quatenus voluissent interesse, iuxta dictarum personarum demerita corrigere & punire deberet, secundum modum

contra alios hæreticos a iure ex sacris Canonibus statutum : contradictores quoscumque per censuram ecclesiasticam, & alia iuris opportuna remedia comescendo. Eos vero qui in præmissis, consilium, auxilium vel fauorem præstarent, præfatus prædecessor noster, eisdem indulgentiis vti & gaudere decreuit, quibus Crucesignati contra alios hæreticos, ex indulto apostolico eis concessõ, tunc gaudebant & vtebantur, prout in dictis literis plenius contineri dicitur.

Et sicut eadem expositio subiungebat, non solum delicta & crimina huiusmodi contra fidem catholicam & Christianam religionem, sub iurisdictione inquisitoris Cremonensis committuntur & perpetrantur; sed omnibus aliis locis & diocæsis sub iurisdictione aliorum inquisitorum dicti ordinis congregationis Lombardiæ, in dies perpetrantur & committuntur. Et cum eadem sint delicta, eadem profecto prouisione & castigatione eis est earundem literarum tenore prouidendum. Quare tu, sicut asseris, in ciuitate Comensi, vbi dictæ prauitatis inquisitor existis, tam tuo, quam omnium aliorum dictorum ordinis & congregationis hæreticæ prauitatis inquisitorum vbilibet consistentium & deputatorum nominibus, fecisti nobis humiliter supplicari, vt literas prædictas ad vos extendere & ampliare, aliasque desuper opportune dignaremur prouidere.

Nos igitur huiusmodi supplicationi inclinati, literas prædictas, cum omnibus in eis contentis clausulis, in omnibus & per omnia, prout in eisdem literis continetur, ad te, & ad alios ordinis & congregationis huiusmodi inquisitores, tam impræsentiarum deputatos, quam in futurum perpetuis futuris temporibus deputandos, ac si tibi, & cuiilibet inquisitorum prædictorum dirigerentur, & directæ fuissent, apostolica auctoritate, tenore præsentium extendimus; ipsasque literas tibi & illis, vt præmittitur, eisdem auctoritate & tenore concedimus;

Non obstantibus omnibus illis, quæ idem Iulius prædecessor voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Et quia difficile foret præsentem literas ad singula loca, in quibus de eis fides forsân fuerit facienda, deferre: volumus

CLEMENTIS PAPÆ VII. VITA. 591

& apostolica auctoritate decernimus, quod ipsarum transfumptis, manu cuiuscumque notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius curiæ, seu personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, in iudicio & alibi, vbi opus fuerit, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris, die vigesima Iulii, millesimo quingentesimo vigesimotertio, pontificatus nostri anno primo.

Euangelista.

VITA

CLEMENTIS PAPÆ VII.

ANNO
CHRISTI
1523.

CLEMENS, cui antea Iulii nomen erat, Iuliani Medici filius, a Leone patruale primum archiepiscopus Florentinus, mox cardinalis creatus, vniuersæ reipublicæ curam suscepit. Quæ bene administrata, post Hadriani mortem, cardinalibus Columna, & Cornario fauentibus, pontifex renuntiatus est, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimotertio, decimoquarto Kalendas Decembris, tempore Caroli quinti imperatoris. Tertio pontificatus anno iubileum celebrauit. Post Borbonii a Gallis defectionem, Clemens Caroli potentiam pertimescens, inita prius cum Venetis societate, sese medium inter utrosque constituit, & eorum dissidia componere summo studio conatus est. Columnenses ingentibus coactis copiis instructi ad regnum Neapolis pro Carolo custodiendum, adsunt cum Hugone Moncada, ædesque pontificis, nil tale metuentis inuadunt. Is fuga arrepta, in Æliam arcem se recepit, neque inde egredi ei licuit, quin Columnensibus venia promissa, exercitum e Gallia cisalpina reuocandum in se reciperet. Principibus tamen viris intercedentibus, & prorege Lanoio conciliante, ad pacem ventum est, & pontifex omnem exercitum dimittit. Quod vt sensit Borbonius, illico exercitum Cæsaris Romam admouet, Urbem contra fidem publicam capit, & diripit miserrime: quod facinus nemo antea Gothorum & Vandalorum temporibus ausus fuerat. Clemens in

Clemens
quando
pontifex
factus?

Clemens
captus.

Roma ca-
pta.